

Եղիշե Չարենց

Օ, նայիր ու տե՛ս, նայի՛ր ու ժպտա

Օ, նայիր ու տե՛ս, նայի՛ր ու ժպտա,

Օ, նայի՛ր հեռուն.

Վառվել է ահա մի ոսկի շղթա

Քրոջ աչքերում...

Սփրթնած, գունատ կապույտը արդեն

Չքացավ, չկա.

Ժպտուն, ոսկեփայլ վառվում են քո դեմ

Աչքերն աղջկա:

Շղթան ոսկեգույն, հրաշքի՛ շղթան

Բռնկվել է, տե՛ս:

Նայիր ու ժպտա՛, դու ժպտա՛ միայն՝

Արևոտ ու հեզ...

Եվ թող սո՛րբ թվա, որպես կույս հեռուն

Կապույտ մենության

Արևածագին քրոջ աչքերում

Բռնկված շղթան...